

får samme sats som på mellemste førtidspension.

Deri ligger der jo også, at vi synes, at de to laveste satser var for lave. Det er derfor, vi forhøjer dem.

Formanden:

Tak til hr. Tom Behnke. Så er det hr. Martin Lidegaard som ordfører.

Martin Lidegaard (RV):

Vi har her at gøre med et lovforslag, der på overfladen ser sympatisk og velmenende ud, men som, når man dykker lidt ned i materien, ikke er et kønt forslag.

Det er det ikke af to grunde:

For det første rammer forslaget skævt. Man går ind her og forholder sig til to af de grupper, der var i den gamle førtidspensionsordning, nemlig den såkaldt almindelige gruppe og forhøjede almindelige gruppe. Den almindelige gruppe består af ca. 2.200 førtidspensionister, der dengang i 1990'erne var 60-66 år, og der vil jeg sige, at den del og den gruppe støtter vi at man forhøjer. Det er meget usandsynligt, at der vil være, om jeg så må sige, realistisk mulighed for at få de mennesker ud på arbejdsmarkedet igen, og de lever for en meget lille sum penge.

Men den anden og virkelig store gruppe, som er den forhøjede almindelige gruppe, var jo dem, man dengang i 1990'erne vurderede havde mest arbejdsevne af de mange førtidspensionister, der kom i 1990'erne.

Derfor undrer det virkelig Det Radikale Venstre, at det lige præcis er den gruppe, som kun udgør 25 pct. af førtidspensionisterne, man nu vælger at bruge alle pengene på. Vi har også fået et andet arbejdsmarked med større efterspørgsel, hvor man måske har mulighed for faktisk at få et mere rummeligt arbejdsmarked og få nogle af de her mennesker ud på det. Hvad med alle dem på den mellemste førtidspension, som i sin tid blev erklæret for to tredjedels ikkearbejdsdygtige, og som det er meget mindre realistisk nogen sinde vil kunne få en plads på arbejdsmarkedet? Hvorfor skal de bare have lov til at sejle deres egen sø? Det giver simpelt hen ikke mening.

Kl. 10.45

Det fører mig til den anden grund til, at det ikke er et kønt forslag. Hele den her måde at tænke socialpolitik på er nemlig udtryk for en gammeldags og opgivende socialpolitisk indstilling. Når man skal forsøge at råde bod på det

meget triste faktum, at 25 pct. af de voksne danskere står uden for arbejdsstyrken, at vi har 900.000 danskere i den arbejdsdygtige alder, som vi har skubbet ud, er det, som om det eneste, man kan gribe til, er at sende flere penge til dem.

Det er ikke, fordi jeg vil negligere, at der er grupper af mennesker, der har alt for få penge at leve for, og som har brug for en økonomisk håndsrækning, men det er, fordi fattigdomsproblemet i Danmark stikker langt dybere end bare det økonomiske problem. Det handler om ensomhed; det handler om ikke at have et socialt netværk; det handler om ikke at have en arbejdsplads, som man er en del af.

Det, man reelt gør ved at skrue lovforslaget sådan her sammen, er, at man tager de her mennesker, giver dem nogle flere penge, men så vil man i øvrigt heller ikke høre mere fra dem.

Det ville være en langt, langt mere moderne og konstruktiv indfaldsvinkel at give alle førtidspensionister i det her land en chance for at blive revisiteret, for en visitering er jo ikke bare en straf. En visitering er også noget, man kan vælge, hvor man siger: Jeg vil gerne prøve at se, om jeg i dag 10 år efter, at jeg blev ramt af min sygdom, måske er kommet så meget til hægterne, at jeg kan klare at arbejde 10, 15 eller 20 timer, eller jeg vil gerne prøve, om jeg kan få et fleksjob. Men det må folk åbenbart ikke. De må nemlig ikke søge om at blive revisiteret ind i den nye førtidspensionsordning.

Det vil være vores påstand, at for de samme penge, som vi nu giver 25 pct. af førtidspensionisterne passiv forsørgelse for, kunne vi give alle førtidspensionister mulighed for at blive revisiteret ind i den nye ordning. Vi fatter simpelt hen ikke, at regeringen ikke ønsker at give folk den valgmulighed. Det er, som om regeringen fører socialdemokratisk politik, som socialdemokratisk politik var i 1970'erne. Det klæder ikke en borgerlig regering anno 2005.

Derfor synes vi ikke, at det er et kønt forslag. På overfladen ser det sympatisk ud. Vi under de mennesker, der får en økonomisk håndsrækning, den økonomiske håndsrækning. Men tænk, hvad de penge kunne bruges til, hvis man brugte dem på den rigtige måde. Vi synes altså ikke, at det er udtryk for den rigtige socialpolitiske tænkning.

Vi synes, det er et udtryk for, at regeringen ikke vil tage fat om de ganske alvorlige problemer, der er med at få flere mennesker ind på arbejdsmarkedet, og vi frygter, at det her er et ud-